

Относно: Данък при източника за наем на товарни ремаркета, застрахователни услуги, абонамент на джи-пи-ес наблюдение и адвокатски услуги.

Във връзка с постъпило писмено запитване с вх. №14.06.2011г. в Дирекция, изразяваме следното становище:

В запитването е изложена следната фактическа обстановка: българско юридическо лице има сключен договор за наем на товарни ремаркета с дружество от Австрия. Българското дружество има собствени товарни автомобили и извършва транспортна дейност на територията на Европа. Непрекъснато се налага на автомобилите да се извършват аварийни и други ремонти по време на работа. За тази цел се използват услугите на сервизни бази в страните от ЕС. Освен това се заплащат адвокатски услуги, застрахователни услуги, абонамент на джи-пи-ес наблюдение.

При така възникналата фактическа обстановка сте поставили следните въпроси:

1. Плащанията на наема на товарните ремаркета на австрийската фирма, плащанията за застраховките, за абонамент на джи-пи-ес наблюдение попадат ли в обхвата на доходите с източник в България по чл. 12, ал. 5 от ЗКПО? Приложима ли е СИДДО с Австрия и отпада ли задължението за данък при източника по чл.195 от ЗКПО?
2. Адвокатските услуги платени на физическо лице с австрийска ДДС регистрация намират ли място в доходите включени в СИДДО или трябва да бъдат обложени с данък при източника?

Представената от Вас информация е непълна като не са представени договори за съответните услуги и др. по-подробна информация, поради което изразяваме принципно становище по поставените въпроси с оглед приложимата нормативна база за 2011г.

Съгласно чл. 46, ал. 1 от Закона за нормативните актове (ЗНА), разпоредбите на нормативните актове се прилагат според точния им смисъл, а ако са неясни, се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт, на основните начала на правото на Република България. Изхождайки от горната постановка, за изготвяне на настоящия отговор за да дадем определение на това какво следва да разбираме под «товарни ремаркета» сме използвали дефиниции на понятия, определени в Закона за движение по пътищата /ЗДП/. С разпоредбата на § 6, т. 17 от допълнителните разпоредби на ЗДП е пояснено, че "**ремарке**" е *пътно превозно средство*, предназначено да бъде теглено от моторно превозно средство. Към ремаркетата се приравняват и полуремаркетата. В същия параграф т. 10 определя, че «**пътно превозно средство**» е *съоръжение*, придвижвано по пътя на колела и използвано за превозване на хора и/или товари. Изхождайки от посоченото до тук следва да се приеме, че товарното ремарке освен, че е движима вещ, е определено в ЗДП като съоръжение, което е предназначено да бъде теглено и да служи за превозване на товари.

Съгласно определението дадено в Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в § 1, т. 8 от допълнителните разпоредби /ДР/ "**авторски и лицензионни възнаграждения**" са плащанията от всякакъв вид, получени за: използването или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми, записи на радио- или телевизионно предаване или софтуер; на всеки патент, топологии на интегралните схеми, марка, промишлен дизайн или полезен модел, план, секретна формула или процес или **за използване на или за правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване**, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит. "**Промишлено, търговско или научно оборудване**" са **всички движими вещи**, включително транспортни средства, съоръжения, средства за производство, средства за оказване на услуги и други, **които предприятието използва в**

стопанската си дейност. Доходите, които се начисляват на чуждестранни юридически лица във връзка с използването на така посочените движими вещи съгласно чл. 12, ал. 5, т. 3 от ЗКПО, когато не са реализирани чрез място на стопанска дейност са с източник РБългария и се облагат с данък при източника в размер на 10% от brutния доход по реда на чл. 195 от корпоративния закон.

В СИДДО между РБългария и Австрия в сила от 03.02.2011 г. с разпоредбата на чл. 12, ал. 3 е определено, че терминът "**авторски и лицензионни възнаграждения**", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, **или за използването или правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване** или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит. Съгласно ал. 1 и ал. 2 на цитираната СИДДО доходите от авторски и лицензионни възнаграждения могат да се облагат в Австрия, но при условията на ал. 2 посочените доходи се облагат в България като наложеният данък няма да надвишава 5 процента от brutната сума на авторските и лицензионните възнаграждения.

При условие, че чуждестранното юридическо лице желае да ползва предимството на СИДДО във връзка с прилагането на чл. 13 от ЗКПО, същото следва да реализира процедурата, която е предвидена с разпоредбите на чл. 135 до чл. 142 включително от Данъчно осигурителния процесуарен кодекс /ДОПК/. Това става чрез доказване на основанията за прилагане на спогодбата пред платеца на дохода, ако същия е в размер до 500 000 лв. за текущата година. При размер на дохода над тази сума основанията за прилагане на СИДДО се доказват чрез подаване на искане пред ТД на НАП, където е регистрацията на платеца на дохода или в дирекцията, където подлежи на регистрацията.

Предвид гореизложеното, когато чуждестранното юридическо лице докаже основанията за прилагане на СИДДО по реда на чл. 135 до чл. 142 от ДОПК, за българското юридическо лице ще е налице основание за облагане с данък при източника вместо с 10% с 5%, съгласно чл. 12, ал. 2 от СИДДО и чл. 13 от ЗКПО.

По отношение на доходите за застрахователни услуги и абонамента за джи-пи-ес наблюдение следва да имате предвид, че те не са сред изброените доходи, които се облагат с данък при източника. С оглед на това, че не сте представили никакви документи, на основа на която да се извърши преценка, не можем да се ангажираме с конкретен отговор. За целите на квалифицирането им като доходи с източник РБългария на основание създадените и налични при Вас документи е необходимо да съобразите имат ли същите елементи на доходи за авторски и лицензионни възнаграждения и възнаграждения за технически услуги по смисъла на определенията дадени в § 1, т. 8 и т. 9 от ДР на ЗКПО.

Предвид гореизложеното, преценката относно квалифицирането на доходите за посочените услуги, следва да бъде направена на базата на същността на получената услуга и създадената в тази връзка документация.

По втори въпрос:

Съгласно разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от Закон за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ доходите от източник в страната, посочени в чл. 8, ал. 6 от същия закон начислени/изплатени от местни лица на чуждестранни физически лица, когато не са реализирани чрез определена база на територията на страната, подлежат на облагане с окончателен данък. Сред видовете доходи, подлежащи на облагане, са доходите от възнаграждения за технически услуги, чието съдържание е дефинирано с § 1, т. 8 от ДР на ЗДДФЛ във връзка с § 1, т. 9 от ДР на ЗКПО, а именно това са плащанията с източник Република България за монтаж или инсталиране на материални активи, както и всякакви услуги от консултантско естество и маркетингови проучвания, извършени от чуждестранно лице. Във връзка с цитираното определение е необходимо да се установи доколко адвокатските услуги попадат сред услугите, определени като технически по смисъла на ЗКПО.

Според разпоредбата на чл. 24 от Закона за адвокатурата упражняването на адвокатската професия включва: устни и писмени консултации и становища по въпроси на правото: изготвяне на всякакви книжа - молби, тъжби, заявления, жалби и други, свързани с възложената от клиента работа; представителство на доверителите и подзащитните и защита на правата и законните им интереси пред органите на съдебната власт, административните органи и служби, както и пред физически и юридически лица.

Видно от гореизложеното част от адвокатските услуги представляват предоставяне на писмени и устни консултации и становища по въпроси на правото и следователно в тази си част същите подлежат на облагане с данък при източника по реда на чл.37, ал.1 от ЗДДФЛ във връзка с § 1, т.9 от ДР на ЗКПО, при условие, че доходът не е реализиран чрез определена база в страната.

На основание чл. 65, ал. 9 от ЗДДФЛ данъкът върху доходите от възнаграждения за технически услуги се удържа от местните юридически лица, които начисляват доходите на чуждестранните физически лица.

Относно тълкуване на конкретни текстове от СИДДО с Австрия следва да имате предвид, че въпросите следва да бъдат поставени по конкретни текстове и подкрепени с необходимите писмени документи.